

Η ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

M. ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ.

Ἀνάγνωσμα ὑπὸ ΑΛΕΞ. ΠΕΚΙΟΥ, ἀναγνώσθην ἐν τῇ ΚΘ' τοῦ Συλλόγου συνεδριάσει.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ φωτοβόλος αὕτη ἐστὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἣτις οὐδέποτε ἐπαύσατο ἀναδεικνύουσα ἄνδρας μεγαλοφυεῖς μὲ τὸν στέφανον τῆς δάφνης στεφθέντας, ἡ Ἑλλάς, ἡ γεννέτειρα αὕτη τῶν μεγαλουργῶν ἀνδρῶν, τῶν μεγάλων ἰδεῶν καὶ τῶν μεγάλων ἔργων, ἡ Ἑλλάς, λέγω, ἡ μήτηρ αὕτη τῆς δεσποίνης τῶν ἐπιστημῶν τῆς Φιλοσοφίας, τῆς Ῥητορικῆς, τῆς Ποιήσεως, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν, εἰς τὴν σκληρὰν τῆς Εἰμαρμένης τροχόπεδον ἐπιέζετο, τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς ἀπωλέσασα, καὶ βραγχώδεις ψυχorroαγοῦντος κραυγὰς ἠναγκάζετο νὰ ἐκπέμπῃ· οἱ λύχνοι αὐτῆς ἐσβέσθησαν καὶ μαῦρα νέφη τὸν γλαυκόμεντα οὐρανὸν αὐτῆς ἐκάλυπτον, νύκτες δὲ ἀσέληνοι καὶ ἄναστροι διήρχοντο. Ἡ Ἑλλάς σύμπασα ἐφαίνετο μὴ ἀντέχουσα πλέον ἐν τοῖς βασιάνοις καὶ μικροῦ δεῖν ἐξέπνεεν. Ἄλλ' ὅχι! δὲν ἐξέπνευσεν. Ἡ ἄπειρος τοῦ δημιουργοῦ ἀγαθότης, τὸ πολυεύσπλαγχνον αὐτοῦ ἔλεος, δὲν ἐπέτρεψαν ὥστε ὁ περιούσιος αὐτοῦ λαὸς, ὅστις τρεῖς μέχρι τοῦδε, ὑπὸ τρεῖς διαφορὰς μορφὰς ἐφώτισε καὶ εὐηργέτησε τὴν ἀνθρωπότητα, ὅστις τοσοῦτους αἰῶνας ὑπὲρ αὐτῆς ἡγωνίσθη, νὰ παραδώσῃ τὴν ὑστάτην πνοὴν ἐστερημένος τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀμαθείας. Ἄλλ' ὅπου ὁ πέπλος τοῦ ζόφου τῆς ἀμαθείας ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς Ἑλλάδος ἐξηπλοῦτο, καὶ ὡς ἰσόβολος ὄφιν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὀδόντας εἰς τὴν σάρκα τῆς πολυῦμνήτου ταύτης γῆς